

НАШЕ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 49 (590)

Субота, 16 грудня 1978 року

Ціна 2 коп.

В президії ЦП УТОГ та Республіканському комітеті профспілки

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств розглянули зобов'язання колективів бригад слюсарів-електромонтажників Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», складальників меблів Єнаківського і швейної дільниці Конотопського УВП, які звернулися до всіх трудівників підприємств та об'єднань Товариства з закликом: зробити 1979 і 1980 роки роками повсюдної ударної праці і до 110-ї річниці від дня народження В. І. Леніна — 22 квітня 1980 року — завершити виконання завдань десятої п'ятирічки, — і схвалили їх патріотичну ініціативу по дальшому розгортанню змагання за дострокове виконання народногосподарського плану нинішньої п'ятирічки.

Розглянуто Звернення колективу Львівського швейного підприємства «Силует» до всіх членів

Товариства по розгортанню соціалістичного змагання за посилення режиму економії паливно-енергетичних ресурсів і схвалено їх почин.

Директорам УВП і виробничих об'єднань, керівникам організацій і установ Товариства, Київському міському і обласним комітетам профспілки запропоновано спільно з громадськими організаціями провести широко роз'яснювальну роботу в колективах дільниць, цехів, УВП та об'єднань Товариства і повсюди підтримати патріотичні ініціативи трудівників бригад КДВО «Контакт», Єнаківського, Конотопського УВП і Львівського швейного підприємства «Силует» по дальшому розгортанню соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки і ощадливому використанню паливно-енергетичних ресурсів.

ЗВЕРНЕННЯ учасників республіканської наради наставників нечуючої молоді

Дорогі товариші!

Трудящі Радянського Союзу з величезним ентузіазмом і всерозтакою творчою енергією перетворюють в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС. Своєю самовідданою працею вони виражають одностайне схвалення внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, творчої і плідної діяльності її Ленінського Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

Глухі трудівники Радянської України вносять гідний вклад у виконання завдань десятої п'ятирічки, здійснення яких вимагає від усіх нас нових ініціатив, дерзаних і трудових подвигів по забезпеченню високих темпів соціалістичного виробництва, підвищення його ефективності, прискорення зростання продуктивності праці.

Ми різні по віку, спеціальностях, працюємо на різних підприємствах,

але всіх нас об'єднує благородне прагнення допомогти юнакам і дівчатам, що вступають в самостійне життя.

Ми звертаємося до всіх наставників нечуючої молоді України: не шкодуючи сил, знань, часу, передавати молоді свій багатий трудовий досвід, виховувати гідну зміну робітничого класу — продовжувачів слави трудових традицій соціалістичних підприємств.

Для цього необхідно: спрямовувати зусилля громадських організацій на широку пропаганду серед молоді передових починів, орієнтувати наставників на виховання у своїх підшефних прагнення до соціалістичного суперництва в праці, свідомості і робітничої гордості.

Постійно розвивати і вдосконалювати всі форми руху наставництва, підтримувати і розповсюджувати передові ініціативи і почини, зміцнювати дисципліну і організованість, справою возвеличувати честь і гідність робочої людини.

Допомагати молодим робітникам оволодівати професією, передовими методами праці, товариською взаємодопомогою, ефективно використовувати робочий час, обладнання, ощадливо витрачати сировину, матеріали і електроенергію, робити вплив на становлення особи молодого робітника. Працювати з повним напруженням сил, проявити максимум енергії та ініціативи у виконанні рішень XXV з'їзду КПРС, що забезпечують дальший розквіт нашої соціалістичної Батьківщини.

Ми закликаємо всі трудові колективи постійно залучати глухих робітників і службовців до активної трудової і громадської діяльності, виховувати з них справжніх будівників комуністичного суспільства.

Хай 1979 рік стане для всіх трудящих республіки роком ударної праці, нових успіхів, нових перемог!

Слава радянському народові, будівникам комунізму!

ЗВЕРНЕННЯ ОБГОВОРЕНЕ І ОДНОСТАЙНО ПРИЙНЯТЕ НА РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ НАРАДІ НАСТАВНИКІВ НЕЧУЮЧОЇ МОЛОДІ.

НА УДАРНИХ БУДОВАХ П'ЯТИРІЧКИ

З'ЄДНАЛИСЬ УРГАЛ І АЛОНКА

Алонка (Східна дільниця БАМУ). Гудок тепловоза вперше прозвучав над засніженими сопками, які оточують Алонку. Воїни залізничних військ достроково здали в експлуатацію 60-кілометрову дільницю магістралі, яка з'єднала селища Ургал і Алонку.

З початку будівництва на Східному плечі Байкало-Амурської магістралі укладено і реконструйовано понад 420 кілометрів колії, збудовано більш як триста мостів та інших споруд.

ПОВНІТЬСЯ ВОДОЙМИЩЕ

Саяногорськ (Красноярський край). Об'єм водоймища Саяно-Шушенської ГЕС, наповнення якого почалося у жовтні, досяг міль-

ярда кубометрів. Перепад між рівнями води біля верхнього б'єфа греблі і машинного залу станції становить 60 метрів. Цього напору води достатньо для пуску першого гідроагрегату, який намічено на 22 грудня.

КОМПЛЕКС СТАВ ДО ЛАДУ

Чарджоу (Туркменська РСР). Першу продукцію видав комплекс по випуску сірчаної кислоти, споруджений на суперфосфатному заводі імені В. І. Леніна. Нове виробництво в п'ять разів потужніше від нині діючого цеху. Чіткому ходу будівництва сприяли безперебійна доставка деталей і вузлів, монтаж техніки великими блоками.

На заводі розпочато спорудження потужностей по виробництву амофосу. Виросте тут і газохіміч-

ний комплекс. Їх введення в експлуатацію дасть можливість збільшити випуск добрив більш як удвоє.

ІЗ ЗЕКОНОМЛЕНОГО МЕТАЛУ

Алма-Ата. Волочильний стан для Уральського турбомоторного заводу відвантажено на півмісяця раніше наміченого строку з заводу важкого машинобудування. На станині — напис: «Виготовлено із зекономленого металу». Це — двадцятий виріб з такою позначкою, випущений підприємством у цьому році. Економія трьохсот тонн чорних металів передбачалася соціалістичними зобов'язаннями колективу на третій рік п'ятирічки.

(ТАРС).

Міністру соціального забезпечення Української РСР тов. ФЕДОРОВУ О. Ф.

Центральне правління Українського товариства глухих повідомляє, що робітники, інженерно-технічні працівники і службовці виробничих підприємств і об'єднань Товариства, виконуючи рішення XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, керуючись положеннями і висновками, викладеними у виступі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва на листопадовому (1978 р.) Пленумі ЦК КПРС і на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання достроково, 15 грудня 1978 року, виконали планові завдання з обсягу реалізації та випуску валової продукції по більшості найголовніших видів виробів.

До кінця третього року десятої п'ятирічки понад план буде реалізовано продукції більше як на 4,5 мільйона карбованців.

Колективи підприємств і об'єднань Товариства всі свої зусилля спрямовують на дальше збільшення обсягу виробництва, поліпшення якості, розширення асортименту і освоєння нових видів продукції, беруть підвищені соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню планових завдань 1979 року.

Голова Центрального
правління УТОГ

СЕМКО А. Х.

Комсомолка Катерина Літвішко багато років старано працює швачкою-мотористкою на Лубенському учбово-виробничому підприємстві. Ударниця комуністичної праці володіє всіма швейними операціями, виробляє продукцію високої якості, щодня перевиконуючи змінні завдання.

Робітниця є агітатором у бригаді Віри Іванівни Лакші.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ДО 325-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

ЗА ЕСКІЗАМИ НАРОДНИХ МАЙСТРІВ

Вишивані герби всіх союзних республік і обрамлений народним орнаментом текст Державного гімну СРСР — такий вигляд має нове декоративне панно «Союзом незламним республіки вільні навів об'єднала велика Русь» К. П. Коновалової, створене на Чернівецькій фабриці художніх виробів імені Юрія Федьковича.

Ця робота — одна з головних у серії, створюваної колективом підприємства до 325-річчя возз'єднання України з Росією. У багатьох творах використовуються мотиви буковинських вишивок, більше тисячі зразків яких подарувала фабриці В. Г. Лека. Талановита майстриня, лауреат всесоюзних і рес-

публіканських конкурсів протягом більш як тридцяти років збирала свою колекцію. Витончені орнаменти, колорит її експонатів нині втілюються у сувенірно-подарункових виробках, присвячених знаменній даті. Серед них оригінальні рушники, скатерті з ювілейною емблемою.

Нові барви вплелися і в яскраве розмаїття виробів художньо-сувенірної фабрики «Буковина». Тут почалося серійне виробництво декоративних карбівок, шкатулок «Ювілейна», «Дружбою поріднені», інших виробів. Їх оформлення розповідає про непорушну дружбу народів СРСР, про розквіт Буковини за роки Радянської влади.

СЛОВО ПРО НЕЗАБУТНЄ

На історичному місці в центрі Переяслава-Хмельницького, де відбулась Переяславська рада, розпочато будівництво Музею-пам'ятника. Він являтиме собою двоповерховий будинок з просторими експозиційними кімнатами і лекційним залом.

У дні підготовки до святкування 325-річчя возз'єднання України з Росією збільшився потік відвідувачів до місцевого історичного музею. Новими документами і мате-

ріалами поповнюються експозиції, що розповідають про незабутню подію в житті двох братніх народів, про торжество Ленінської національної політики.

В ці дні повсюдно читаються лекції, присвячені дружбі народів, соціалістичному способу життя, в усій політичній агітації знаходиться широке відображення змагання і творча співдружність з трудовими колективами Російської Федерації. (РАТАУ).

ПОРІДНИЛИСЬ НАЗАВЖДИ

Тепло і сердечно зустрічали кияни учасників міського тижня дружби, присвяченого 325-річчю возз'єднання України з Росією. Посланці Москви, столиці союзних республік, міста-героя Севастополя поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну і до монумента на честь Великої Жовтневої соціалістичної революції. Вінки і квіти були покладені також на могилу Невідомого солдата в парку Вічної слави.

Один з перших маршрутів Тижня, що проходив під девізом «Україна і Росія поріднилися назав-

жди», проліг до Переяслава-Хмельницького, де в 1654 році Переяславська рада прийняла історичне рішення про возз'єднання України з Росією.

Протягом семи днів у клубах і палацах культури, бібліотеках і читальних залах, музичних школах Києва проходили тематичні вечори, читальські конференції і концерти, лейтмотивом яких була тема дружби радянських народів, єднання їх культур. Сердечні і ділові розмови відбулися у творчих спілках республік. (РАТАУ).

ВИХОВУВАТИ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

3 республіканської наради-семінару наставників

Радянський народ з великою зацікавленістю і гарячим схваленням зустрів підсумки листопадового (1978 р.) Пленуму Центрального Комітету КПРС і десятої сесії Верховної Ради СРСР. В центрі уваги трудящих — положення і висновки, викладені у виступі на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. В них яскраво показані успіхи в соціально-економічному розвитку країни, послідовність і цілеспрямованість, з якою наша партія, її Ленінський Центральний Комітет втілюють в життя історичні накреслення XXV з'їзду КПРС.

Під глибоким враженням від рішень Пленуму, десятої сесії і виступу Леоніда Ілліча зібралися в столиці Радянської України — Києві наставники нечуючої молоді, які працюють на учбово-виробничих підприємствах і в об'єднаннях Товариства, на заводах і фабриках державної промисловості, в сільському господарстві.

Тут 6 і 7 грудня відбулася нарада-семінар наставників серед нечуючої молоді, скликана Центральним правлінням УТОГ і комісією Укрпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців. В її роботі взяли участь кращі наставники — передовики виробництва, працівники облпрофрад, голови обласних відділів УТОГ, заступники директорів учбово-виробничих підприємств і об'єднань з виховної роботи.

Коротким вступним словом нараду-семінар відкрила секретар Української ради професійних спілок Л. К. Шендрик, а потім прочитала лекцію «XXV з'їзд КПРС про актуальні проблеми комуністичного виховання трудящих».

З доповіддю «Про дальший розвиток наставництва і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді з дефектами слуху» виступив голова Центрального правління УТОГ А. Х. Семко.

— Мабуть, немає людини, — сказав Антон Хомич, — яка б не відчувала глибокої поваги до вчителя, вихователя. На все життя зберігаємо пам'ять про людей, що стали нашими педагогами. До цієї чудової плеяди належать і славні наставники молоді. Вони прищеплюють молодим робітникам почуття обов'язку до активної участі в громадському житті, вміло розвивають у юного покоління почуття радянського патріотизму, соціалістичного інтернаціоналізму, ленінської дружби народів.

У нас, в Товаристві, наставництво практично діє вже давно, але з 1976 року воно набрало ширшого розмаху. Тепер на підприємствах і об'єднаннях налічується 684 наставники молоді. З кращих майстрів, ветеранів виробництва скрізь створено ради наставників в кількості 5—9—11 чоловік. Під їх опікою перебуває нині сотні молодих робітників.

На кожному підприємстві, в об'єднанні розроблено «Положення про наставників», «Положення про ради наставників», «Договір про взаємні зобов'язання між наставниками і підопічними». На багатьох підприємствах створено

кутки, обладнано стенди і фотовітрини наставників. Розгорнуто соціалістичне змагання за звання «Кращий наставник-вихователь».

Прикладом добре організованої роботи по наставництву є Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт», Львівське швейне підприємство «Силует», Миколаївське, Білоцерківське, Полтавське УВП-1 та багато інших. Надаючи великого значення руху наставництва, як одному з важливих засобів виховання молодих робітників, на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» з 1976 року почали проводити цілий ряд заходів, спрямованих на його розвиток. До складу ради наставників в кількості 11 чоловік увійшли заст. директора об'єднання з виховної роботи, директор вечірньої школи робітничої молоді, вихователь гуртожитку, бібліотекар Будинку культури і передові робітники-ветерани виробництва. Головою ради обрано бригадира колективу слюсарів М. Я. Баранова.

На «Електромагніті» обладнано два стенди по наставництву — «Вчимося комунізму» і «Передамо свій досвід і знання молодим», на яких щомісяця заносяться прізвища і справи кращих наставників. Хід цього руху систематично висвітлює стінна преса.

Рада наставників ДВО «Електромагніт» працює за квартальними планами. На своїх засіданнях рада розглядає звіти наставників, накреслює заходи для надання допомоги робітничим педагогам в їх роботі. Для допомоги наставникам створено лекторій, де проводяться бесіди на виховні, правові і юридичні теми, а також організуються зустрічі з цікавими людьми.

З перших днів праці на підприємстві молодого робітника з ним проводиться виховна робота. На ДВО «Електромагніт» з цією метою розроблено спеціальні «Заходи по попередженню правопорушень з боку неповнолітніх і молодих робітників», якими передбачено проведення вечорів «Посвячення в робітники», тематичні вечори: «Не уявляю життя без праці», «Ви про нас, сини, забувати не повинні», «Мій завод — моя гордість», вечори відпочинку, екскурсії, культпоходи та інше. Все це дало можливість налагодити трудову дисципліну, створити здоровий моральний мікроклімат в колективі.

На Львівському швейному підприємстві «Силует» тридцять наставників, за якими закріплено 32 молодих робітників, випущено з-під опіки 15 робітників. Очолює раду наставників краща робітниця — прасувальниця, ветеран виробництва Л. П. Алфімова. Між наставниками і молодими робітниками «Силуета» укладено договір про співробітництво, яким передбачено надавати молодому робітникові всебічну допомогу в оволодінні професією, підвищенні майстерності, вихованні працелюбства, а з боку підопічного оволодівати спеціальністю, підвищувати розряд, добиватися виконання норм виробітку,

підвищувати загальноосвітній рівень, брати участь у громадському житті колективу.

На «Силуеті» ведеться спеціальний щоденник контролю за ходом виконання взятих зобов'язань. Це дисциплінує підопічних, розвиває в них почуття обов'язку і відповідальності, а також допомагає раді наставників, адміністрації негайно вживати заходів до того чи іншого робітника, що не виконує своїх зобов'язань. Крім цього, на підприємстві організовано змагання за звання «Кращий наставник підприємства». Переможців нагороджують Почесною Грамотою, грошовою премією, заносять на Дошку Пошани, за підсумками року збільшують тринадцяту зарплату на 15—20 процентів.

Добре налагоджена робота наставників на Івано-Франківському УВП. 27 кращих наставників, ветеранів виробництва вже дали путівку в життя 20 молодим робітникам і 28 чоловік в даний час перебуває під їх опікою.

Крім підприємств і організацій Товариства, понад 24 тисячі чоловік з недоліками слуху працюють на підприємствах державної промисловості і близько 18 тисяч — в сільському господарстві. Серед них також проводиться велика робота по наставництву, вихованню молодих робітників. На деяких підприємствах, як Харківському заводі транспортного машинобудування імені Малишева, Чорноморському суднобудівному заводу, на Луцькому автозаводі, виробничому швейному об'єднанні «Волинь» та багатьох інших створено ради наставників з числа глухих ветеранів, передовиків виробництва. А на деяких підприємствах до складу заводських рад наставників входять і наставники з недоліками слуху.

На підприємствах держпромисловості Дніпропетровщини працює 49 нечуючих наставників. За останні п'ять років вони підготували близько 300 молодих робітників. Глухий наставник Дніпропетровського машинобудівного заводу Е. Мартюхін удостоєний звання «Кращий наставник молоді» і нагороджений Почесною Грамотою.

Понад 50 трудівників називають своєю «другою матір'ю» кавалера ордена Леніна, колишню монтажницю Харківського електромеханічного заводу Євдокію Микитівну Стріляну. За 47 років праці на заводі вона допомогла їм стати висококваліфікованими робітниками, виховала в кожного високі моральні якості. І тепер, вийшовши на заслужений відпочинок, вона продовжує надавати допомогу в освоєнні професії своїй колишній учениці Людмилі Фоменко.

Немало глухих трудівників сільського господарства, передових колгоспників і робітників радгоспів передають свій трудовий і життєвий досвід, вміння молоді. Серед них Галина Андріївна Микитюк з радгоспу «Майданський» Олевського району і Ніна Іванівна Данько з колгоспу імені Чапаєва Коростенського району Житомир-

ської області. Своєю сумлінною працею, скромністю, вмінням передати досвід, вони завоювали глибоку повагу односельчан.

Тракторист колгоспу «Пам'ять Ілліча» Генієцького району Херсонської області Микола Іванович Стягин тільки в 1977 році виховав двох механізаторів з числа чучок. За високі трудові досягнення його нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.

Головне в роботі наставника — це особистий приклад, єдність слова і діла, постійна турбота про виховання у молоді людини почуття високої відповідальності за допущену справу, любові до обраної професії, навчання найбільш раціональним і передовим прийомам в роботі, повсякденний і активний вплив на формування комуністичного світогляду молодих робітників.

Багато зроблено для розвитку наставництва на підприємствах і в організаціях Українського товариства глухих, на заводах і фабриках держпромисловості та в сільському господарстві, де працюють члени УТОГ, але ще чимало належить зробити. На жаль, не скрізь ця робота проводиться на належному рівні. Так, на Харківському УВП-1, де велика плінність кадрів, не все гаразд з трудовою дисципліною, на сьогоднішній день наставниками, а на підприємстві їх 25 чоловік, не виховано жодного робітника. Очевидно, методи і прийоми виховної роботи слід переглянути, зжити формалізм в цій важливій справі. На Ужгородському УВП-1 також тільки починають займатися цими питаннями.

Обласні відділи УТОГ, комісії по роботі серед глухих облпрофрад мало приділяють уваги розвитку наставництва в сільському господарстві, а там роботи непочатий край.

— Молоді продовжувати величну справу старших поколінь і тому наш обов'язок виховати її справжніми будівниками комунізму, — сказав на закінчення своєї доповіді А. Х. Семко.

Перед учасниками республіканської наради-семінару виступили: голова комісії Дніпропетровської облпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців К. І. Перков, обробниця ливарних і пресованих виробів Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Л. І. Шемоняк, інженер-конструктор Київського авіаційного виробничого об'єднання, голова міської ради наставників серед нечуючої молоді Г. М. Майдебурга, голова Одеського обласного УТОГ В. І. Семенова, інструктор виробничого навчання Бродівського УВП Я. Г. Камінський, робітниця Запорізького швейного об'єднання Л. Л. Борисенко, токар Дніпропетровського машинобудівного заводу Є. В. Мартюхін, доярка радгоспу «Майданський» Олевського району, Житомирської області Г. А. Микитюк, заст. директора ДВО «Електромагніт» Т. Г. Сезонова, швея Луцького виробничого об'єднання

«Волинь» Н. А. Савчук, ст. інженер виробничого об'єднання «Ждановтяжмаш» В. М. Макшеев, заст. директора швейного підприємства «Силует» Л. О. Симаченко, ст. майстер Івано-Франківського УВП — голова ради наставників І. Г. Тугай, наладчик Джанкойського машинобудівного заводу Кримської області В. П. Погрібний, інструктор Донецької облпрофради В. Л. Цесельський, робітниця Львівського підприємства «Силует», голова ради наставників Л. П. Алфімова та ряд інших товаришів.

Вони поділилися досвідом роботи у справі виховання нечуючої молоді, розповіли про мобілізацію трудових колективів на успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС і завдань десятої п'ятиріч-

З доповіддю «Про організацію політвиховної і культурно-масової роботи серед глухих робітників на підприємстві» виступила інструктор ВЦРПС по роботі серед глухих робітників і службовців О. С. Ільїна.

Учасники республіканської наради-семінару прийняли звернення до всіх трудових колективів — постійно залучати глухих робітників і службовців до активної трудової і громадської діяльності Товариства, виховувати з них справжніх трудівників комуністичного суспільства.

Кращим наставникам було вручено Дипломи, цінні подарунки і сувеніри.

8 грудня відбулася інструктивна нарада відповідальних працівників облпрофрад по роботі серед глухих, голів обласних відділів УТОГ, заступників директорів УВП і виробничих об'єднань Товариства по виконанню постанови Ради Міністрів СРСР № 50 від 17 січня 1975 року «Про заходи по дальшому поліпшенню навчання, трудовлаштування і обслуговування осіб з дефектами розумового і фізичного розвитку».

З повідомленнями про хід виконання цієї постанови виступили: начальник оргвідділу ЦП УТОГ Г. Г. Золотова, інструктор відділу шкіл-інтернатів, спецшкіл і дитячих будинків Міністерства освіти УРСР Н. А. Дубова, директор Київського НДІ отоларингології професор О. І. Циганов.

З інформаціями в порядку обміну досвідом роботи комісій рад і комітетів профспілки по виконанню постанови Ради Міністрів СРСР № 50 від 17 січня 1975 року виступили: інструктор Київської міської облпрофради Л. М. Максименко, голова комісії Кримської облпрофради Б. Р. Шапіро, голова Львівського обласного відділу УТОГ І. С. Динкевич та інші.

На нараді виступила інструктор ВЦРПС по роботі серед глухих робітників і службовців О. С. Ільїна.

Підсумки наради-семінару підвела секретар Укрпрофради В. І. Сиволоб.

В роботі наради-семінару взяли участь заст. голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих Т. М. Хоменко, заст. голови ЦП УТОГ М. І. Неплюй.

Кращі робітничі педагоги нечуючої молоді

В. ІВАНОВ,
електрозварник Коломийського заводу «Сільгоспмаш», Івано-Франківської області

В. БОЙКО,
змінний майстер Херсонського УВП

О. МАРЧУК,
полірувальник Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»

В. ЗАЩЕЦЬ,
слюсар-фрезерувальник Шепетівського об'єднання «Сільгосптехніка» Хмельницької області

В. БАКУРОВА,
швея Донецького трикотажного об'єднання

А. ТОРГАШОВ,
полірувальник Комунарського УВП Ворошиловградської області

НА УДАРНОМУ ФІНІШІ

Соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя БРСР і Компартії Білорусії на Барановицькому УВП проходить під девізом: «Продуктивність — висока, якість — відмінна».

— У трудовому суперництві, — розповідає голова місцевому профспілки Зінаїда Олександрівна Хомич, — беруть участь всі робітники, колективи бригад, змін і цехів. Його підсумки підводяться щомісяця.

Всі робітники-відрядники беруть участь у змаганні на основі особистих планів і підвищених соціалістичних зобов'язань. Багато з них достроково виконали особисті завдання трьох років десяти п'ятирічки, а звітники Віктор Михайлович Шавко і Олексій Петрович Коктиш завершили чотирирічні плани.

73 передові робітники підприємства за прикладом москвичів включилися у соціалістичне змагання за виконання особистих п'ятирічок до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — 22 квітня 1980 року. Високопродуктивно і якісно

трудяться швачки-мотористки Надія Самійлівна Адамчик, Валентина Олександрівна Райська, Ірина Яківна Мелешко, звітники Борис Вячеславович Чапевич, Юрій Володимирович Кустянский.

Успіх справи, як відомо, вирішується в низовому виробничому колективі. Адміністрація і місцевим профспілки організували трудове суперництво бригад. За станом на 1 жовтня 1978 року п'ять колективів виконали плани трьох років п'ятирічки.

Постійно високих показників у соціалістичному змаганні добивається бригада швейного цеху, яку очолює Тамара Іванівна Жданевич. Це дружний і згуртований колектив. Бригада успішно веде боротьбу за виконання п'ятирічного плану до 22 квітня 1980 року.

На підприємстві добре організоване наставництво. Молоді робітники активно прилучаються до виробничої і громадської діяльності. Комсомольці і молодь беруть участь у соціалістичному змаганні за звання «Кращий молодий робітник». Його вже удостоєні комсомолки Тамара Богдановська, Ва-

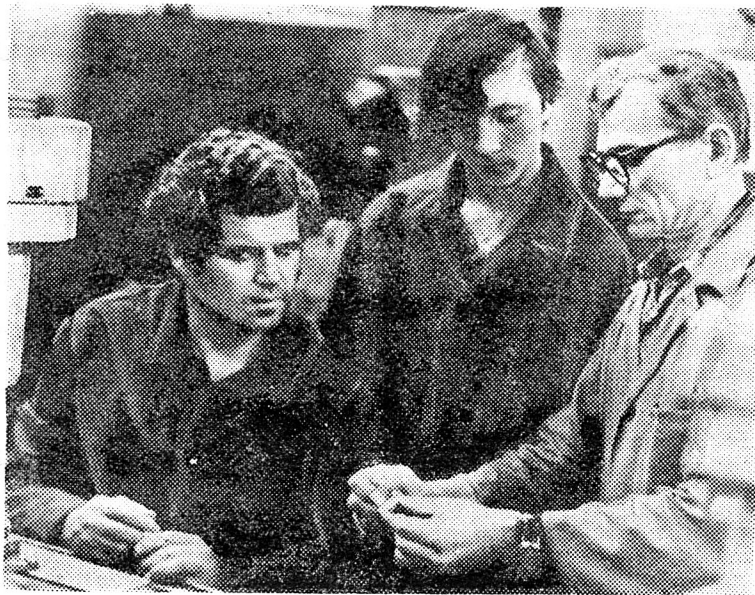
лентина Наюліс і Валентина Савич.

З метою підвищення трудової і громадсько-політичної активності виробничого колективу і мобілізації працівників на успішне виконання соціалістичних зобов'язань на підприємстві проводяться огляди по режиму економії, раціоналізаторській роботі, культурі виробництва. З початку п'ятирічки тут зекономлено 30 тисяч метрів тканин і 118 тисяч дециметрів шкірсировини, значну кількість електроенергії. Новатори впровадили у виробництво 52 раціоналізаторські пропозиції.

Значний вклад у прискорення науково-технічного прогресу вносять робітники Валерій Броніславович Ничипорович, Василь Дмитрович Дубровко і Віктор Миколайович Каранкевич.

Колектив підприємства у третьому році п'ятирічки понад план на правив у торговельну мережу товарів народного вжитку на 97 тисяч карбованців, високими показниками у праці зустрічає 60-річчя БРСР і Компартії Білорусії, яке буде відзначатися 1 січня 1979 року.

І. МАЛАШУК,
інструктор Брестського
обком профспілки.

Більше тридцяти років трудиться Д. П. Кошман на Ворошиловградському УВП. Його багатий життєвий та виробничий досвід кадрового робітника прислужився у почесній і нелегкій роботі змінного майстра механічної дільниці.

На підприємстві Д. П. Кошман, як ветеран виробництва, очолює громадський відділ кадрів, входить у комісію по наставництву. За добросовісну працю Дмитра Платоновича минулого року нагороджено орденом «Знак Пошани».

На фото: змінний майстер Д. П. Кошман (праворуч) перевіряє якість різьби в деталі до РПУ-0, виготовлену учнем свердловальника Г. Шестаковим (стоїть у центрі). Ліворуч наставник-свердловальник В. Баженов, ударник комуністичної праці.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Сповнений творчого горіння

На виробничому об'єднанні «Електроманіт» всі добре знають Леоніда Гончарова як кращого виробничника, слюсаря-інструментальника по виготовленню і ремонту пресформ.

Двадцять років тому прийшов він у колектив і влаштувався учнем виробничого навчання, за короткий час досконало оволодів професією, став висококваліфікованим спеціалістом.

На його очах підприємство із кустарного, примітивного виросло в сучасне, високоорганізоване з найновішим обладнанням, з хорошими умовами для роботи, що позитивно впливає на продуктивність праці, сприяє досягненню високих виробничих показників.

Леоніду Гончарову доручають виготовляти і випробовувати найскладніші пресформи. Він працює з правом здавати продукцію з осо-

бистим клеймом, заслужив високі звання «Майстер — золоті руки» і ударника комуністичної праці, є переможцем в соціалістичному змаганні.

Передовий виробничник — один з кращих раціоналізаторів підприємства, він вніс п'ять пропозицій по вдосконаленню технології виробництва, які дали великий економічний ефект. Свої знання і практичний досвід Леонід Гончаров передає молодим робітникам, які працюють в інструментальному цеху, докладає багато зусиль для примноження спільних успіхів.

Сповнений творчих сил, він, як і багато інших трудівників об'єднання, бореться за дострокове виконання завдань десятиї п'ятирічки.

Б. ТУРКІН.

м. Донецьк.

ЗЛІТ ПЕРЕДОВИКІВ СЕЛА

Відбувся зліт глухих передовиків сільського господарства Першотравневого району Донецької області.

Відповідальний працівник виконкому Першотравневої районної Ради народних депутатів Олександр Іванович Лебедінський у своїй доповіді відзначив, що колгоспники і робітники радгоспів району, йдучи курсом, накресленим березневим (1965 р.) Пленумом ЦК КПРС, за двадцять років добились великих успіхів. Основні фонди колгоспів і радгоспів району зросли в три рази, оновлено машинно-тракторний парк у господарствах. Енергоозброєність праці колгоспників зростає в 3,8 раза.

В 1978 році всі господарства району в стислі строки провели збирання колоскових культур і, незважаючи на складні погодні умови, одержали в середньому з гектара по району (без кукурудзи) по 31,8 центнера зерна, а передові колгоспи і радгоспи — по 35—40 центнерів. В засіки Батківщини район засипав 32 тисячі тонн хліба.

Доповідач відзначив, що великий внесок у боротьбу за високу продуктивність сільськогосподарського виробництва Першотравневого району зробили глухі тру-

дівники, яких тут працює більше двадцяти чоловік.

Газоварник об'єднання «Сільгосптехніка» Христофор Павлович Джелалі і тваринник по відгодівлі свиней колгоспу «Шлях до комунізму», ударник комуністичної праці Євген Дмитрович Лубе поділились досвідом роботи, розповіли, як вони досягли високих показників у праці. Виконуючи постанову липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, перший із них виконує норми на 180—190 процентів, другий на 130—135 процентів. Вони подякували партії та уряду за турботу про розвиток сільського господарства, за умови праці, культури і побут на селі, які з кожним роком поліпшуються.

В зльоті взяли участь ветерани Великої Вітчизняної війни — мешканці м. Жданова і селища Першотравневого. Вони розповіли про подвиги радянських воїнів і працівників тилу в період фашистської навали. Зокрема, від ветеранів війни селища Першотравневого у зльоті взяв участь Іван Андрійович Бородаєнко, кавалер багатьох орденів БРСР і Польської Народної Республіки.

З цікавою концертною програмою виступили учасники художньої самодіяльності Будинку культури глухих.

І. ЛУНІВ.

ВДЯЧНІСТЬ І ВИЗНАННЯ

На пленумі правління обласного відділу УТОГ голові Жмеринського міжрайвідділу Раїсі Костянтинівні Осмаловській було вручено медаль «Ветеран праці». Ні, ніхто не приурочив до пленуму це маленьке торжество, просто співпало, але вийшло символічно, що нагороду за довгу працю найстарішому в області і, напевне, в республіці працівникові нашого Товариства вручено в присутності голів відділів, первинних організацій, активу...

Раїсі Костянтинівні незабаром сімдесят, а її трудовий стаж — 50 років і половина його випадає на роботу в Жмеринському клубі, що на Вінничині. Прийшла вона в клуб на посаду бібліотекаря, і незабаром її організацькі здібності, захопленість справою і жива цікавість до життя нечуючих були помічені, і Раїсу Костянтинівну обрали головою відділу. Актриса за попередньою професією, пристрасно закохана в театр, вона головним у клубній роботі вважала драмгурток, але і про обов'язки завідувач клубом не забувала.

Нелегка справа — у невеликому районному містечку, в якому мешкає півсотні членів Товариства, де мало молоді, організувати роботу драматичного гуртка. А проте драмколектив Жмеринського клубу ставив у своєму місті і привозив на обласні огляди художньої самодіяльності вистави, що розкривали пафос і героїку часів будівництва соціалізму на селі, як, наприклад, п'єса «97» Миколи Куліша. Гра самодіяльних акторів Є. Джумиги, В. Кабака, А. Бендовського, П. Онофрійчука та інших мало чим відрізнялась від гри артистів обласних Будинків культури і навіть перевершувала емоційність, хоча ці артисти були звичайними робітниками жмеринських підприємств і не всі мали середню освіту. Але бажання працювати з повною віддачею сил у директора клубу і режисера-організатора Раїси Костянтинівні було настільки великим, що артисти творили чудеса.

Важко у невеликій замітці розповісти повністю про багатогранну діяльність Раїси Костянтинівни як голови міжрайвідділу. Її турботи: трудове у в а н н я, оформлення пенсій, допомога при одержанні квартир, влаштування дітей в ясла, дитячі садки, школи, ходіння з глухими в поліклініку, організаційна та культмасова робота в клубі, господарські справи. І звичайно ж, не сама вона все робила — є перекладач. Проте, так склалося, що за все відповідає голова. І вона встигала, і встигає в її віці! — ходити на підприємства, в райсоцзабез, у всіх великих і малих справах...

Пригадує епізод нашої спільної роботи. У Центральне правління УТОГ від одного з глухих Жмеринського району надійшла скарга на Осмаловську. Скарга є скарга, її треба перевірити, вжити

заходів. І я їду в Жмеринку, а потім разом з головою, перекладачем ми рушаємо за десять кілометрів у село Носківці, де живе скаржник. Легко сказати рушаємо, коли надворі лютий, дороги занесено снігом, автобус у Носківці не ходить. Ідемо в кузові попутного колгоспного грузовика, як-небудь прикриваючись від зустрічного крижаного вітру, потім кілометрів три йдемо в село пішки. Знаходимо потрібну хату і тут виявляється таке: покинута чоловіком глуха, неосвічена жінка повинна одержати пенсію відразу за кілька місяців і, дізнавшись про це, до неї примазався один з провідівітлів-глухих, розраховуючи пожитися цими грошима. Зрозуміло, що Раїса Костянтинівна попросила райсоцзабез пенсію поки що не виплачувати, і «ображений» злодійчук написав скаргу...

Іншого разу міліція звернула увагу на дивну жінку на вокзалі станції Жмеринка. Не знайшовши з нею спільної мови — жінка виявилась глухонімою, неписьменною, — міліція відвезла її до клубу глухих. Осмаловська змогла дізнатися, що жінка родом з Білорусії, впізнала її за особливостями одягу, деякими жестами та по великій майстерності готувати різноманітні страви з бараболі. Дізналася, що та кудись їхала, але помилково зійшла з поїзда у Жмеринці, що вона має чоловіка і дітей. Залишивши жінку жити в себе, вона невтомно шукала її рідних, і випадково натрапила на слід. Так завдяки Раїсі Костянтинівні глуха жінка повернулася у рідну сім'ю...

А скільки членів УТОГ Жмеринки вдячні їй за допомогу порадою і ділом! Вона влаштовувала їх на роботу, проводжала молодих у ЗАГС, гуляла на весіллях, залагоджувала сімейні сварки, домагалась квартир і в перші післявоєнні роки і потім, коли все краще і краще жили люди.

Майже всі глухі Жмеринки живуть нині у просторих світлих квартирах, в затишку, теплі і достатку.

А скільки добра зробила вона сільським нечуючим! Одному допомогла побудувати будинок, іншому дістати шиферу на покрівлю, купити корову, одержати паливо, добитися пенсії за загиблого на фронті батька, сина, брата...

Не випадково, коли проводиться звітно-виборна конференція, члени УТОГ знову і знову обирають Раїсу Костянтинівну головою. У довірі до неї — їхня вдячність і визнання великої необхідності її життя кожним членом Товариства.

Йдуть роки, і ветеран нашого Товариства, ветеран праці Р. К. Осмаловська, очевидно, невдовзі піде на заслужений відпочинок. Це прикро, але настане такий час. Проте залишиться любов і повага до неї — найдорожча плата за добро, якого за своє життя і роботу вона зробила багато-багато...

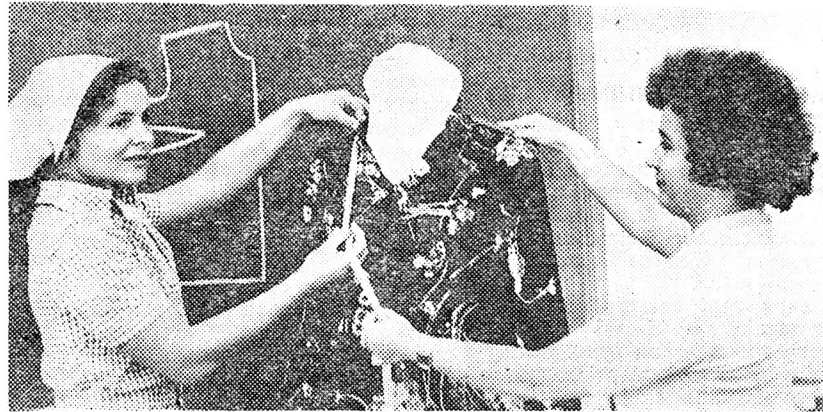
М. НИРОВ.

КУЗНЯ ТРУДОВИХ РЕЗЕРВІВ

Краснолуцьке міське професійно-технічне училище № 37 Ворошиловградської області має свою цікаву історію.

Після визволення Донбасу від німецько-фашистських окупантів у невеличкому, вцілілому після війни будиночку, було організовано дитбудинок. У 1953 році його розширили і реорганізували в ремісниче училище. Через п'ять років, за клопотанням ЦП УТОГ, в училище було прийнято першу групу учениць — 60 дівчат-випускниць спеціалізованих інтернатів для слабобачущих дітей. Їх навчали професії швачок-мотористок для потреб УВП.

1970 року ремісниче училище знову реорганізували в міське профтехучилище № 37. Тепер стали готувати швачок високої кваліфікації з середньою освітою. Цього вимагав швидкий розвиток технічного прогресу.

У швейних майстернях, оснащених високопродуктивними машинами найновіших марок, майбутні швачки під керівництвом кваліфікованих майстрів протягом трьох років проходять професійне навчання.

В училищі нині навчається більше 200 дівчат, котрі прибули сюди з багатьох куточків нашої країни. Щороку одержують атестати

60 осіб, а за двадцятиріччя училище випустило понад 1000 спеціалістів.

І. БЕРЕЗНЯК.

На знімку: (зліва направо) відмінниця навчання Тетяна Серикова та майстер виробничого навчання Н. О. Кирилова під час уроку.

Фото автора.
м. Красний Луч,
Ворошиловградської обл.

„ЕСТАФЕТА МАЙСТЕРНОСТІ“

В Івано-Франківську нещодавно відбулася прем'єра нового документального фільму «Естафета майстерності». Фільм створений учасниками самодіяльної студії «Карпати» обласного Будинку культури — лауреатом Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльної творчості трудящих.

Цей фільм розповідає про ветеранів праці Івано-Франківського УВП, які передають свою професійну майстерність молодій робітничій зміні.

Кінострічку створив режисер-постановник — керівник самодіяльної кіностудії Р. І. Кульбаба разом з гуртками 3. Гуменюком — бібліотекарем Будинку культури, Е. Крайківським — касиром Будинку культури та В. Косцюком — робітником заводу залізобетонних виробів.

Л. ГОРЕВА,

На знімку: кадр з фільму «Естафета майстерності». Засідання ради наставників (зліва направо) М. І. Шляк — член ради наставників, М. Г. Матковський, І. Г. Тугай — голова ради наставників, К. А. Худіковська — заступник директора УВП з виховної роботи, член ради наставників Н. С. Жук.

НОВИНИ

ТВОРЧИЙ ЗВІТ

Обласний огляд-конкурс любительських кінофільмів, присвячений 325-річчю возз'єднання України з Росією, проведено нещодавно Львівським обласним УТОГ спільно з облпрофрадою. Він мав характер обміну досвідом роботи кіностудій і окремих кінолюбителів і став своєрідним творчим звітом аматорів мистецтва.

В конкурс взяло участь 12 фільмів народної кіностудії «Каменярі» Львівського будинку культури, 8 індивідуальних фільмів кінолюбителів, а також ряд фільмів від різних організацій, висунутих облпрофрадою.

В результаті огляду-конкурсу кіностудія «Каменярі» нагороджена дипломом і цінним подарунком, шість нечужих кінолюбителів також одержали дипломи і подарунки.

М. МАТУЛЬСЬКА,
інструктор Львівського
облвідділу УТОГ.

ЗНАМЕННІ ДАТІ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Члени УТОГ м. Хмельницького ознайомились в обласній бібліотеці імені М. Островського з книжковою виставкою «Навіки разом», присвяченою 325-й річниці возз'єднання України з Росією. У п'яти її розділах — «Торжество ленінської політики», «Віковична дружба українського і російського народів», «Розвиток Радянської України в єдиній сім'ї», «Краю мій, Поділля», «Дружба культур — дружба народів» — представлені твори класиків марксизму-ленізму, партійні документи, збірник доповідей, промов і статей Л. І. Брежнєва «Ленінським шляхом», матеріали XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, брошури товариства «Знання», довідкова і художня література, вирізки з газет та журналів тощо.

В них показано торжество ленінської національної політики, успіхи, що їх досягла Українська РСР в комуністичному будівництві, розповідається про різноманітні зв'язки промислових підприємств.

Члени нашого Товариства беруть також участь у читачьких конференціях, тематичних вечорах, зустрічах з цікавими людьми, головна тема яких — братерська дружба і єднання українського і російського народів.

М. МИКОЛАЄНКО.

ОПЛЕСКИ ТАНЦЮРИСТАМ

Перед трудівниками Ялтинського міжрайвідділу УТОГ виступив ансамбль танцю «Кримчанка» Симферопольського будинку культури.

В залі були присутні передовики промисловості і сільського господарства, учасники Великої Вітчизняної війни.

Самодіяльні артисти виконали ряд танців: «Російські чобітки», чеську польку, «Три куми, три кума», український жартівливий та кілька ліричних танців.

Бурхливими оплесками нагородили глядачі учасників ансамблю М. Чирікова, М. Бельського, Е. Буханець, А. Мамікіна, Н. Литвиненко, Е. Перемишева, Г. Лисовську та інших.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

БІЛЬШЕ УВАГИ ДОШКІЛЬНЯТАМ

Дошкільний вік — відповідальний період життя дитини, в тому числі і глухих. Він має величезне значення, бо справляє благотворний вплив на дальший розвиток людської особистості. В цей час у дитини інтенсивно розвиваються здібності, намічаються і формуються моральні якості, риси характеру, від яких багато в чому залежатиме навчання дитини в школі, успіхи у трудовій діяльності в зрілому віці. З цих причин дошкільному вихованню приділяється велика увага.

Виховання дитини до школи — важлива невід'ємна частина підготовки глухих до життя і громадської діяльності. У закладах для дітей з недоліками слуху так само, як і в масових дитячих садах, зусилля педагога спрямовані на ознайомлення дітей з оточуючим, формування мови, розвиток математичних уявлень, рухів, здібностей, інтересів, збагачення умінь і навичок.

У зв'язку з обмеженістю життєвого досвіду вихованців і специфічними особливостями їх психічного розвитку, породженими відсутністю слуху і мови, процес навчання в дошкільних закладах для глухих дуже своєрідний. Формування мови та розвиток слухового сприймання дитини ви-

магають спеціально спрямованої роботи та відповідних методичних прийомів.

Щоб забезпечити успіх у цій роботі, необхідно враховувати індивідуальні особливості кожної дитини.

Ефективність навчально-виховного процесу в значній мірі залежить і від того, наскільки продумано педагогом вибір дидактичних засобів і методичних прийомів роботи.

У багатьох дошкільних закладах працюють досвідчені сурдопедагоги, озброєні міцними знаннями роботи з глухими дітьми. Однак, на жаль, є дошкільні установи, де з добром кадрів багато проблем.

У переважній більшості у дошкільних закладах для глухих працюють сурдопедагоги, які не мають спеціальної підготовки до роботи з дітьми дошкільного віку. Часто це люди, що мають певний стаж роботи в школі для глухих і відповідно цьому підготовку. З переходом у дошкільні заклади вони переносять і методи, що застосовували раніше. Звідси з'являється зайвий дидактизм, відсутність або невміле використання ігрових форм роботи, заняття будуються по типу шкільного уроку. Така постановка роботи поро-

джує ускладнення для сприймання вихованцями навчального матеріалу. На заняттях спостерігається швидка стомлюваність дітей, відволікання, втрата інтересу до роботи, до виконання вимог педагога. Такі прояви дітей часом неввірно витлумачуються педагогами, і на цій основі робляться помилкові висновки щодо розумового розвитку вихованців, навіть у тих випадках, коли такі прояви є результатом недостатнього врахування вікових особливостей контингенту групи.

Щоб усунути подібні недоліки в роботі дошкільних установ, потрібно вжити заходів, спрямованих на подальше поліпшення цієї справи. Серед них може бути проведення курсів по підвищенню кваліфікації педагогів, організація університетів чи семінарів для вчителів і вихователів дошкільних установ.

Оскільки, дошкільна підготовка глухих набирає все ширшого розмаху, необхідно подумати і про спеціальну підготовку кадрів для цих закладів, які б володіли методикою роботи з глухими дітьми дошкільного віку.

Г. ЧЕФРАНОВА,
старший науковий співробітник
сектору сурдопедагогіки
НДІ педагогіки УРСР.

Сумувати не доводиться

Останнім часом Полтавський будинок культури поживав своєю роботою. Все більше і більше членів Товариства проводить тут вільний час. У Будинку культури систематично виступають лектори товариства «Знання», демонстру-

ються цікаві фільми. Активніше працюють і гуртки художньої самодіяльності, багатолюдніше стало в бібліотеці, де великий вибір суспільно-політичної та художньої літератури.

Урочністі події в житті міської

організації та окремих членів Товариства також проходять у Будинку культури.

Завдяки старанню директора культурного закладу В. А. Роздуб, тут сумувати не доводиться, а двері Будинку культури завжди гостинно відчинені для відвідувачів.

В. ШАПОВАЛ.

м. Полтава.

СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я

ЛІКУЮТЬ «РАДІАТОРНІ» ВАННИ

Незвичні, з подвійними «радіаторними» стінками, ванни з'явилися у кабінеті грязелікування Слов'янського курорту в Донбасі. Відома здравниця бере на озброєння ще один новий метод боротьби з недугами.

Курорт розташований на березі одного з солоних озер Слов'янська, грязі яких давно відомі своїми цілющими властивостями. Тепер його віддано в розпорядження профспілки країни. Одна з головних «спеціалізацій» курорту — лікування хворих на ракуліт, ревматизм.

До останнього часу грязьові процедури, як і скрізь, проводились тут за давня прийнятою методикою: з допомогою грязьових «коржів» (аплікацій), натирань тощо. Тепер же здобувалося визнання зовсім інших прийомів з використанням так званих «чистих» грязьових ванн. Їх підказали дослідження київського вченого, доктора медичних наук П. П. Слинька.

Справа в тому, що цінні речовини органічного походження, які насичують цілющу грязь, повинні бути «всмоктані» в організм порами шкіри хворого. Саме цей процес і визначає суть процедури. А старі методи не давали йому йти досить інтенсивно. Адже шкіра не «дихала»: між цілющою речовиною і

нею виникав шар поту, який саме і був свого роду перепорою.

Київський учений відкрив цікаву закономірність. Якщо різко знизити температуру шкіри на півтора-два градуси, її пори відразу перестають виділяти піт і вмиг перестроюються на протилежний режим — режим інтенсивного всмоктування. Для практичного використання цього ефекту П. П. Слинько запропонував нехитрий прийом, а лікарі курорту з допомогою місцевих підприємств виготовили необхідне обладнання й почали впроваджувати нову технологію процедур. Її затвердила вчора рада Міністерства охорони здоров'я УРСР і спеціалісти Одеського інституту курортології, що є головним у країні по проблемах грязелікування.

— Раніше процес активного всмоктування шкірою цілющих компонентів грязі, згідно з відкритими закономірностями, відбувався, власне, вже... після закінчення процедури, в той момент, коли па-

цієнт приймав душ, — розповідає завідувача поліклінічним відділенням здравниці Тамара Іванівна Джім. — Отож тепер ми самі дивуємось, які невеличкі дози корисних речовин одержували ті, хто робив традиційні аплікації чи натирання.

Тепер на курорті власне грязь не використовується, а роблять її водяний розчин — одна частина грязі на 30 частин води. Таким розчином, нагрітим до 38 градусів, і заповнюється ванна. Пацієнт лежить у ній близько п'яти хвилин — поки на лобі не з'являються краплинки поту. Лише після цього включається насос, який подає холодну воду в бічні, порожні стінки ванни, і її вміст, від стінок, теж починає охолоджуватися. Тут і спрацьовує «всмоктуючий ефект» шкірних пор. Щойно почавшись, процедура відразу ж і закінчується. Між іншим, це одна з переваг нової методики. Вона особливо цінна для тих пацієнтів, у яких є порушення з боку серцево-судинної системи. Лікування для них набагато полегшується.

Більш як тисяча хворих уже прийняли «чисті грязі». Більш як удвоє скоротилась у них тривалість лікування. Про це свідчать дані анкет, які ретельно ведуться на курорті.

А. ПРОВІЗІН.

СТЕРЕЖІТЬСЯ: ВІРУСИ!

«Мое прізвище — Зякін. Ім'я та по батькові — називайте мене просто: «Товаришу голова». Освіта — вищесередня. Спеціальність — адміністратор широкого профілю. Інші анкетні дані — так, так, мав, маю, притягався, знімався, вибував, перебував. Де перебуватиму далі, залежить від кожних наступних оргвисновків». Так коротенько відрекомендувався читачам книги «Прощайте, віруси!» один з героїв гуморесок Володимира Чепігі.

Проте вже з перших рядків бачимо, що Зякін — фігура набагато діяльніша і колоритніша, а посади, на яких він довго не затримувався, змінювались з калейдоскопічною швидкістю. Коли його зняли з профспілкової роботи за окоманілювання, енергійний адміністратор повністю віддався господарській діяльності. Однак стара звичка — пускати мильні бульки — давалася все-таки взнаки. З цієї причини довелося також розпрощатися Зякіну з міським мундосом Дрімучого Лісу, трестами «Керогаз» і «Кооптара», об'єднаннями «Лантух і підметка», витверезником «А завтра знову», «Брикальською конторою зеленого господарства», заводом Всіляких препаратів та Різного устаткування. Всюди він залишав після себе глибоке зрушення і масу вражень, а оскільки за своєю вдачею Зякін був людиною енергійною і заповзятливою, то кожне нове переміщення сприймав з великим оптимізмом — тут, мовляв, я себе проявляю по-справжньому.

Не обділила нашого героя природа і творчим талантом: після несподіваного скорочення штату керівників у банно-пральному комбінаті він очолив секцію літератури для малюків віком до одного року в літоб'єднанні «Повзунк і пустушка». Одне слово, чоловік був різносторонньо обдарованим, чого, звичайно, не могли не бачити оточуючі і належним чином оцінити. Начальство, хоча й грюкало періодично кулаком по столі, проте оргвисновки робило для Зякіна «ті, що треба». Тому й квітнув буйним цвітом неперевершений талант горе-керівника, «ламаючи після себе дрова»...

Детальніше про кар'єру Зякіна ви дізнаєтесь, прочитавши пуморески циклу «Секрет успіху, або ж — метаморфози». А ознайомившись із цією книгою автора, відчуєте точну мішень його сатиричних пострілів — це демагоги, ледарі, хапуги, міщани та інші антиподи комуністичної моралі, ті, хто заважає людям у їх поступальному русі вперед, хто, плутаючись під ногами в суспільстві, намагається урвати для себе побільше, а дати поменше.

М. ЧЕРНЕГА.

ВІТАЄМО

Близько десяти років трудиться в нашій школі-інтернаті № 97 вчитель історії, комуніст, ветеран Великої Вітчизняної війни Микола Ілліч Остроухов.

Нині йому виповнилося 60 років, але М. І. Остроухов залишається в лавах педагогів.

Вітаємо Вас, Микола Іллічу, зі святом і зичимо міцного здоров'я, щастя, успіхів у нелегкій, але благородній справі виховання трудівників комуністичного суспільства.

Педагогічний колектив
Одеської школи-інтернату
№ 97 для слабодіючих дітей.

Редактор П. БУЛАТОВ